

”Doamnă, io am fost de acord cu divorțul și fata să stea la mă-sa. Că așa mi-a zis domnu’ avocat, că n-am șanse s-o câștig, că e fată și tre’ să stea cu mă-sa. Și am zis, na, ce mă pricep io, să stea copilul cu mă-sa. După aia am văzut că-i dăduse numa’ ei custodie. Da’ io n-am știut de asta, că domnu’ avocat îmi zicea: ”Ai văzut ce hotărâre bună ți-am obținut? Cu program de vizită, cu tot”. După aia, doamnă, io mă duceam de fiecare dată la program de vizită, când aveam. Și am văzut că mă-sa o lăsase la o mătușă și plecase după un țigan, prin Cehia, parcă. Și am luat fata la vizită și fata n-a mai vrut să plece. Și după aia m-a dat și-n judecată să-i dau 100 lei/zi până la ”restituirea” copilului. Și a venit și cu executorul și io i-am zis la executor: ”Dom’le, iote-te, du-te matale cu fata asta și cu mama ei într-o cameră, să nu zici c-o influențez io. Și dacă fata vrea să meargă cu mă-sa, io nu zic nimica”. Juma de oră au stat. Și auzeam, doamnă, din cameră: Nuuu, nuuu, nuu. Până n-am mai rezistat și am intrat și le-am zis să nu mai chinuie copchilu’. Și m-a pus să mă duc la consiliere, la psiholog, la Galați. Că ăia de la Protecția copilului au zis că trebuie să duc copchilu’ acolo, că ei n-au specialist aici, la Focșani. Și io m-am dus. Și am plătit io și drumurile și ședințele și tot. Și, la sfârșit, a zis doamna aia că n-are ce face, așa vrea copchilu’ și e voința ei, e ce simte ea și nu e influențată de nimic. Da’ io știam asta. Și după aia m-am dus iar la judecată. Că mă duc, doamnă, în tribunal ca la mine acasă, atâtea procese am avut. Da’ m-am dus iar ca să fiu în regulă și cu actele. Și am cerut să stea fata la mine. Și prima doamnă judecătoare mi-a respins, da’ după aia, la apel, am câștigat. Da’ a fost greu că nu se puneau de acord și a trebuit să cheme al treilea judecător. Acuma, mulțumesc lui Dumnezeu, am câștigat și e bine. Și, doamnă, știți ce deșteaptă-i fata mea? Numai FB are. Și nu zic de medii, că alea-s puține. Io zic de note, doamnă, multe, numai FB-uri. Mă-sa n-a mai venit s-o vadă. Niciodată. Și nici nu o sună să vadă ce face. Da’ io știți ce i-am zis la fată, doamnă? ”Tătuță, ia ascultă aici la tata. Viața e grea și nu se știe încotro ne duce și ce-o să fie cu noi. Io poate n-o să mai fiu sau poate femeia asta de-am luat-o io ne părăsește sau cine știe. Tu, dacă vrei, poți să te duci oricând vrei tu la mama ta. Și, dacă vrei să te muți acolo că așa simți tu, așa facem. Că e mama ta și tătuțu vrea să fi fericită.”